

Malerier af saa ringe Kvalitet som den, der er der. Dette er altsaa Tanken. Hvorvidt det kan lade sig gennemføre, afhænger af forskellige Undersøgelser og Overvejelser, som endnu ikke er afsluttede.

Formanden: Der udtales fra flere Sider Ønsket om, at Forhandlingen afbrydes og fortsættes i næste Møde. Jeg maa derfor anmode de højtærede Ministre og ærede Medlemmer, der havde indtegnet sig som Talere, om at have Taalmodighed til næste Møde; dette holdes i Morgen Onsdag den 25. Marts Kl. 1 1/2 med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om en forhøjet Ligning til nogle af Amternes Skolefonds.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 151 af 18. Maj 1906 om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaa m. m.

4) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om anerkendte Arbejdsløshedskasser.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om handelsrejsende for udenlandske Firmaer.

Mødet hævet Kl. 4⁵⁰.

50de Møde.

Onsdag den 25. Marts, Kl. 1 1/2.

Den første Sag paa Dagsorden var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Hassing Jørgensen*): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) kritiserede i Gaar den Foranstaltning, som er foreslaaet fra Ministeriets Side, hvorefter Skibsførerposterne paa Korsør—Kiel-Routen fremtidig skal overtages af Statsbanernes egne Tjenestemænd. Saa alvorligt man har taget paa denne ganske ringe Foranstaltning, maa jeg antage, at man deri har set noget af en antimilitaristisk Demonstration fra Ministeriets Side, for ellers har jeg ondt ved forstaa den fremsatte Kritik. En saadan Demonstration er selvfølgelig aldeles ikke tilsigtet. Det er naturligt og overensstemmende med almindelig Retfærdighedsfølelse, naar man har ønsket at give Statsbanernes Tjenestemænd indenfor Statsbanernes Søfartsvæsen den Mulighed for Avancement, som ligger i Adgangen til disse 3 Stillinger. Man har nu henvist til, at de 3 Skibsførerposter steds har været besatte med Søofficerer. Ja, det er rigtigt, og det var naturligt i sin Tid. Den Gang man i 1883 overtog denne Postroute, havde man nemlig ikke indenfor Statsbanerne Mandskab til at besætte disse Skibsførerposter med, da fandtes der ikke dertil egnede Tjenestemænd. Siden har man ladet dette Forhold blive gaende og har derved efterhaanden skabt en i Virkeligheden ganske uberegtiget Forventning hos Søofficererne om, at det til Stadighed tilkom Marinen at besætte disse 3 Poster — og det paa en for disse Søofficerer ganske overordentlig gunstig Maade, idet man maa huske paa, at de foruden deres Gage som Søofficerer oppebærer et Honorar af 2,700 Kr. aarlig. Nu, eller egentlig forlængst, er den Tid kommet, da Statsbanerne kan sige, at de selv kan besørge denne Tjeneste, og da er det Statsbanernes Navigatorer, som har Ret til at overtage disse Stillinger, ikke Søofficererne. Der er ikke nogen Søofficer, som har noget som helst Krav paa denne Stilling. Han har sine Forhold i Orden indenfor det Korps, han tilhører, og hvad dette kan byde ham af Avancementsvilkaar, er hans Ret og ikke noget andet. Naar man vil give det Udseende af, at det skulde være et nødvendigt Led i Søofficerernes Uddannelse at bevare disse Poster for dem, kan det kun forbavse mig. Alt, hvad Marinen foretager sig, er Øvelser og atter Øvelser, og hvis den Uddannelse, Søofficererne derigennem faar, ikke er tilstrækkelig, skulde det lidet hjælpe, fore-